

SMOLIVECKÝ MĚSÍČNÍK

*měsíčník obcí Mladý Smolivec,
Starý Smolivec, Radošice, Budislavice a Dožice*

Jak to všechno bylo!

Smolivecký měsíčník slaví výročí 50. vydání a proto jsem se rozhodla, že Vám v tomto článku připomenu, jak a proč jsme vlastně náš měsíčník začali vydávat. Prvotním krokem se stalo, že jsme chtěli navrátit kulturní vyžití do našich obcí tím, že se budou společně setkávat mladší i starší občané při promítání filmů nejen ze současnosti, ale i z dob našich rodičů a samozřejmě také naší vlastní tvorby. Díky této představě jsme připravili projekt, kterým jsme se přihlásili do grantového programu Startér MAS sv. Jana z Nepomuku.

Pokračování na straně 3

Blahopřejeme k padesátce a děkujeme!

Za Obec Mladý Smolivec děkujeme za vydávání Smoliveckého měsíčníku, našim mladým redaktorům blahopřejeme ke kulatinám, přejeme hodně úspěchů, spoustu dobrých nápadů, jen samé kvalitní články a hlavně mnoho spokojených čtenářů.

Eva Kubová

MĚSÍČNÍK SLAVÍ 50. ČÍSLO

MALÁ POZORNOST UVNITŘ!!!

PROMÍTÁNÍ VE
STARÉM SMOLIVCI
STAROSMOLIVECKÁ
POUŤOVKA
HASIČKY NA OKRESU
CHARITATIVNÍ
SBÍRKA

VÝLOV KOŠERANDY
FOTBALISTÉ NA
2. MÍSTĚ V TABULCE
RECEPT NA DORT
ČLOVĚK V TÍSNI
MAS

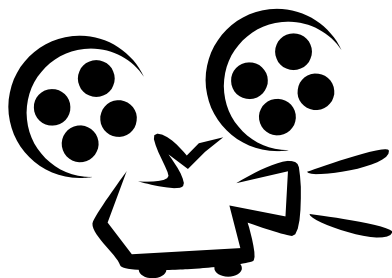
Kulturní akce v podobě promítání

V pátek 12. 9. 2014 měli občané obce Starý Smolivec možnost shlédnout jedinečný záznam z 600. výročí založení obce Starý Smolivec, které se konal minulý rok.

Občané se začali scházet kolem 20:00, samotné promítání začalo ve 20:30. Musím říct, že naše vesnice prošla mnoha proměnami a bylo se na co koukat. Velké DÍKY patří celému Obecnímu úřadu a naší starostce Evě Kubové. Shodou okolností, celý sraz rodáků natáčel náš redaktor Jirka Krejčík, díky němu má film podobu, jakou má. Povedl se!

Po zavzpomínání do loňského roku jsme si udělali krátkou přestávku a poté jsme se usadili opět na svá místa. Zvědavě jsme sledovali film Dědictví, aneb kurva se neříká. Musím říct, že jsem ráda, že jsem zůstala až do konce. Film byl plný vtipných hlášek. Myslím, že jsem nebyla jediná, komu se film líbil. Naše bránice se otvíraly, jako dveře u výčepu J.

Celý večer nechybělo bohaté občerstvení v podobě zákusků, chlebičků, klobás. Jak to v kině bývá návštěvníkům k filmu nechyběl ani popcorn. Pití v podobě svařáčku a nealka mělo také své místo.

*Kdo přišel, určitě byl rád,
v klidu si sedl a nemusel stát.
Pojídal popcorn a k tomu pivo,
na sále v hostinci bylo zas živo.
Škoda, že nepřišel každý z rodáků,
netvořil tím skupinu diváků.*

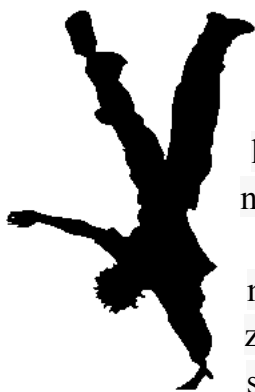
Tímto děkujeme všem, co se podíleli na přípravě, ať už večera, občerstvení nebo samotného nápadu promítání.

Veronika Straková

Starosmolivecká pouťovka

Rok se s rokem sešel a do naší vesnice zase přijela pouť. Tradiční zábava se konala v KD Na Zámečku, 13. září 2014. K poslechu a tanci hrála oblíbená skupina MINIMAX.

Oficiální začátek byl stanoven na osmou hodinu večerní, pořádající myslivci přišli vše připravit dříve a první návštěvníci přicházeli těsně po osmé hodině. Po dvou sériích písniček zazněla výzva, že se začala prodávat tombola a během chvíle se vytvořila fronta přes půl sálu. Tombolu si připravili myslivci ze Starého Smolivce a mohli jsme zde vyhrát téměř cokoliv. Nacházeli se zde přípravky a pomůcky na úklid domácností, kartony pív, lahve vín, nebo něčeho tvrdšího, klobásy, salámy, divoké kachny, jelínek a tři divočáci. Na někoho se štěstí usmálo a odnesl si několik cen z tomboly, ale byli i tací, kteří nevyhráli vůbec nic. Věřím tomu, že se na vás štěstí usměje příště, tak jen nezanevřete a kupujte si tombolu i nadále.

Čas utíkal, večer se chýlil ke konci, kapela zahrála poslední písničku okolo třetí hodiny, tombola byla rozdaná a lidé se pomalu odebírali ke svým domovům. Někteří opožděnci seděli ještě po čtvrté hodině ranní. Na pouťovou zábavu si našlo cestu kolem 170 platících návštěvníků, včetně všech pořádajících myslivců.

Myslím, že se večer povedl na výbornou a nezbyvá mi nic jiného, než poděkovat myslivcům za parádně připravenou tombolu, hospodským za obsluhu, kapele, všem zúčastněným za svojí účast a doufám, že se zase sejdem v tak hojném počtu i příští rok.

Michaela Nesvedová

pokračování z titulní strany ...

Náš projekt se umístil na 3. místě a za to jsme dostali dotaci ve výši 9 500 Kč, díky které jsme mohli naši představu uskutečnit.

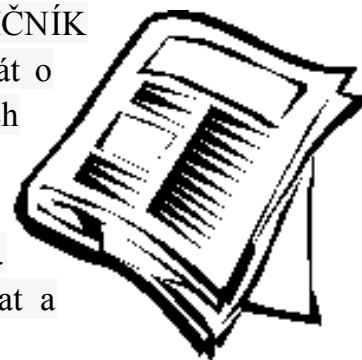
Začali jsme tím, že jsme v kulturním domě ve Starém Smolivci za pomoci Obce Mladý Smolivec obnovili „kino“ společně se starou promítačkou. Za obdržené peníze jsme taky pořídili kameru, kterou jsme natočili náš „Trhák“.

Úplně první promítaný film ve znovuotevřeném kině byl právě „Trhák“, tedy „Zapomenutými místy do historie Smolivecka“, v sobotu 29. srpna 2010. U této příležitosti jsme se rozhodli, že začneme vydávat noviny, ve kterých budeme psát o promítaných filmech a o kulturním dění v našich obcích. Díky této dotaci jsou naše noviny distribuovány zdarma.

První SMOLIVECKÝ ČTRNÁCTIDENÍK vyšel ještě hned v srpnu 2010. O měsíc později jsme byli nuceni noviny přejmenovat, kvůli nedostatku námětů, a proto se noviny začaly vydávat jednou za měsíc, vždy první týden v měsíci. Také redaktorský tým se od té doby promíchal a změnil. Mezi prvními členy byli: Jiří Krejčík, Karolína Černá, Aneta Slavičková, Veronika Straková, Jana Stará, Petra Stará, Lída Voříšková a naši nejmenší. Po pár měsících nás někteří členové opustili a jiní se zase přidali do našich řad (Veronika Kubová, Michaela Nesvedová).

Věřím, že i nadále budete náš SMOLIVECKÝ MĚSÍČNÍK pravidelně odebírat a číst a my slibujeme, že budeme dále psát o všem zajímavém a veškerém kulturním dění nejen v našich obcích ale i jinde. Za celý náš redaktorský tým bych tímto chtěla poděkovat Vám, našim pravidelným čtenářům, obecnímu úřadu za jeho trpělivost a podporu v našem vydávání a také MAS sv. Jana z Nepomuku, kteří nám umožnili tento projekt realizovat a přispívají články o své činnosti.

Za redaktorský tým

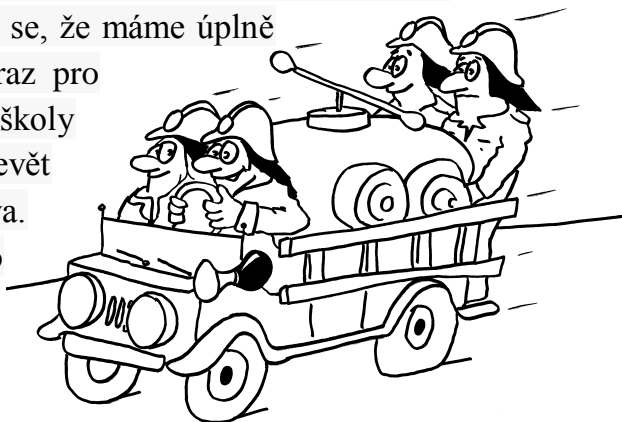
Aneta Slavičková

„Okres“ v Nepomuku

Také letos jsme se my, mladosmolivecké hasičky, rozhodly a dohodly, že vyrazíme na okresní kolo v hasičské soutěži (zkráceně okres). Nesmím zapomenout na to, že tentokrát

s námi vyrazili i muži od nás z Mladého Smolivce. Tento rok se soutěž nekonala v Sedlišti jako v letech předešlých (koná se vždy na jiném místě, ale my jsme dvakrát natrefily právě na Sedlišť). No zkrátka a dobře pro rok 2014 se okres konal v Nepomuku, přesněji 6. září.

Před hasičárnou jsme se sešli už v 7 hodin ráno, abychom si připravili veškeré „náčiní“. Po namazání hadic a ujištění se, že máme úplně všechno, jsme naskákali do aut a vyrazili. Sraz pro všechny soutěžící byl na nepomuckém hřišti u školy v 8 hodin. Letošní okres si nenechalo ujít devět mužských družstev a čtyři ženská družstva. Soutěžili muži ze Dnešic, Přešína, Mladého Smolivce, obce Mileč, Hradištské Lhotky, Vrčeň, Želvice, Nepomuka a Kramolína. Ženy byly v sestavě Nepomuk, Vrčeň, Mladý Smolivec a Kramolín.

První věc, která nás „praštila“ do očí, byly překážky na štafetu, které nebyly postaveny klasicky (tak jak jsme zvyklí), ale do oválu. Pro upřesnění trať štafety měla oválový tvar. Nicméně okolo 9. hodiny byly týmy vyzvány k nástupu. Během pěti minut po nástupu vyběhla první hasička z prvního soutěžního týmu.

Průběh soutěže byl klasický. Nejprve štafety žen – oba pokusy, štafety mužů – rovněž oba pokusy a následně útoky žen a chvíli po nás také útoky mužů. Nemusím opakovat, jak štafety a útoky vypadají. Vyzdvihnu jen, že při mužské štafetě došlo u našeho týmu k „chybě lávky“ a to doslova. Jeden z našich chlapců při sbíhání z lávky upadl, ale nevzdal se a v mžiku vstal a běžel dál. Ukázalo se, že se jeden ze schůdků ulomil a proto náš soutěžící upadl. Při druhém pokusu jsme dotyčného letce přemlouvali, aby svůj parakotoul zopakoval, ale už se mu nechtělo, bohužel.

Všechny týmy měly útoky a štafety odběhnuté okolo druhé hodiny odpolední. Nyní přejdeme k samotnému vyhlásování. V kategorii mužů se na 9. místě umístila Hradištská Lhotka, 8. místo obsadila Želvice, na 7. místo se proboujel Mladý Smolivec, 6. skončila Mileč, 5. místo patřilo Přešínu, těsně pod stupněm vítězů zůstala Vrčeň, 3. místo putovalo do Nepomuka, na 2. místě se umístilo družstvo Dnešic a vyhrál Kramolín. V kategorii žen se na 4. místě umístila Vrčeň, 3. jsme skončily my, 2. místo patřilo Kramolínu a zvítězily ženy z Nepomuka. Jediné, co nás zarazilo, byl fakt, že některé týmy udělaly velké chyby v rozporu s pravidly, ovšem rozhodčí byli jiného názoru. To nás opravdu mrzelo.

Po návratu z Nepomuka nám zbylo ještě tolik síly, že jsme pro naše děti připravili odpolední program – stopovačku po Mladém Smolivci. Byla pro ně připravena tři stanoviště, na prvním si vyzkoušely střelbu ze vzduchovky na terč, na druhém stanovišti střílely z praku na terč a na třetím stanovišti pro ně byl připraven slalom, s golfovým míčkem na lžici kličkovaly mezi překážkami. Největší překvapení je však čekalo na konci jejich putování, u obecního úřadu. Na vlastní kůži si totiž vyzkoušely a připomněly své hasičské znalosti a dovednosti – musely uhasit hořící balík slámy. Nebojte se, dohlíželo na ně minimálně 10 hasičů a hasiček.

Věřím, že všem se tento den líbil tak, jako nám, hasičkám. Jinak počasí nám přálo, sluníčko nás provázelo po celý den. Jsem ráda, že se nikomu z nás nic nestalo. Hasiččině zdar!

Karolína Černá

Charitativní sbírka pro děti z Plzně

Asi už se mnozí z Vás prostřednictvím rozhlasu, známých, novin či jiného sdělovacího prostředku dozvěděli, že tento výtisk je již 50. Nechtělo by to nějak oslavit? Udělat něco výjimečného? něco pro dobrou věc. Nejen, překvapení, ale i oči těch a nemůžou vyrůstat v maličkostí, které můžeme i občané našich obcí.

Mnozí z Vás si asi přispívají, proto bych Vás ráda vybrané věci poputují.

Sbírka byla pro malé se o zdravotnické zařízení, které

Ano, máme stejný názor, a proto jsme udělali že na Vás v každém výtisku čeká malé nejmenších, kteří neměli to štěstí úplné rodině, jako my se rozzáří z darovat nebo postrádat nejen my, ale

říkají, že ani neví, kam, komu seznámila z organizací, kam

centrum v Plzni. Jedná poskytuje komplexní

péči dětem od narození do tří let věku v sociální a zdravotně sociální tísní. Přijímají děti, které nemohou ze závažných důvodů vyrůstat ve vlastní rodině, o něž se vlastní rodiče nemohou, nechtějí či nedokáží postarat.

Odborná péče je věnována dětem s vrozenými vadami, tělesně a mentálně postiženým, které vyžadují ústavní péči. Dále jsou umožněny doléčovací a rekondiční pobyty pro chronicky nemocné a také se starají o děti před umístěním do náhradních rodin. Odbornou poradenskou péči nabízíme náhradním i biologickým rodinám.

V odůvodněných případech přijímají se k dítěti i matky. Jedná se především o matky kojící, dále o matky nezkušené, nezletilé, eventuálně, o budoucí náhradní maminky, které se pod vedením personálu naučí o své dítě pečovat. Děti jsou přijímány na žádost vlastních rodičů či na základě soudního rozhodnutí.

O děti přímo pečuje zkušený personál, dětské lékaři, psycholog, dětské sestry, rehabilitační a sociální pracovnice. Zázemí kojeneckého ústavu a dětského domova zajišťuje vstřícný tým provozních pracovníků.

Kapacita zařízení je 107 lůžek a provoz je rozdělen do dvou samostatných budov. Děti od narození do 1 roku jsou umístěny v kojeneckém ústavu Na Chmelnicích, děti od 1 roku do 3 let v dětském domově v Partyzánské ulici. Přijímáme děti z Plzeňského kraje, v naléhavých případech i z jiných regionů.

28. 9. jsme se sešli u Obecního Úřadu v Mladém Smolivci a netrpělivě vyčkávali, co budeme moci dětem předat. Vše, co nám dárci přinesli, jsme rozdělili. Musím říct a mám velkou radost, kolik jsme vybrali věcí, oblečení, hraček, hygienických prostředků, bot, sladkostí a mnoho dalšího. Rádi bychom touto cestou poděkovali dárcům.

DĚKUJEME: Obci Mladý Smolivec, Agrochovu Kasejovice-Smolivec a. s., SDH Starý Smolivec, SDH Radošice, SDH Mladý Smolivec, SDH Budislavice, TJ Starý Smolivec, Evě Kubové, Petrovi a Ivanovi Kubovi, Bohuslavu Černému - truhlářství, Markétě a Janu Dlouhým, Denise Kelly, Janě Kolodějové, manželům Pracnovým, Jitce Fenclové, Kateřině Markové, Martinovi Komárovi, Hostinci Mladý Smolivec, přispěla i rodina Fenkova, Trhlíkova, Slavičkova, Nesvedova, Nachtmanova, Hřebejkova, Strakova, Krejčova, Spourova, Voříšková, Šustrova, Markova. Dále paní Křížové, Fialové, Paďourové, Polanové, Lukačové, Černé, Kubové, Hampejzové, Pojerové, Vávrové, Panýrkové, panu Svobodovi, Panýrkovi, Šmídovi. Doufám, že jsem na nikoho nezapomněla, pokud ano, předem se omlouvám.

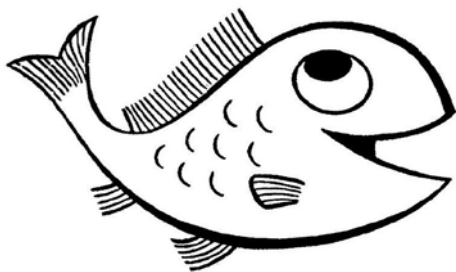
Moc děkujeme všem, kteří podpořili naši sbírku a tím udělali radost nejen dětem, ale i nám. Protože, každý dobrý skutek se počítá.

K této příležitosti jsme navštívili zastupitelstvo obce konané 18. 9. 2014 v nedalekých Budislavicích, abychom předali malý dárek pro obec. Pořád jsme přemýšleli, co k 50. číslu přiložit, jednu z redaktorek napadlo, že bychom mohli nechat udělat kalendáře. Protože čas kvapil, neváhali jsme a sháněli jsme vhodného fotografa, místo, čas, atd. Nakonec vyhrál ateliér v Plzni. Na naše vlastní náklady jsme nechali vytisknout 200 kalendářů z toho jednu velkou fotku, jako dík obci za to, že nám tisknou náš měsíční plátek. Na oplátku pro nás měla obec připravené poděkování a listinu, která představuje titul redaktora Smoliveckého měsíčníku a abychom měli články čím psát, dostali jsme krásné propisky. Moc děkujeme za milé překvapení!! Samozřejmě noviny píšeme rádi a ještě více jsme rádi, když máme věrné čtenáře.

Veronika Straková

Výlov Košerandy

V sobotu 13. září se mi naskytla příležitost zúčastnit se výlovu jednoho z dožických rybníků a to Košerandy. Vypouštění se začalo už v 19 hodin předešlého dne (tedy v pátek). Sobotní ráno patřilo rybám a rybaření. Už v 7 hodin byl naplánován sraz a i když jsem trochu zapsala a dorazila až ve čtvrt na osm, o nic jsem nepřišla.

Výpusť je u Košerandy příliš vysoko na to, aby voda vytekla sama, takže bylo na pomoc přivoláno čerpadlo. Než čerpadlo vodu „vycuclo“, trvalo to nějakou tu chvíli. Mezitím místní (hlavně muži) odjeli pro kádě na budoucí úlovky. Před devátou už se první nadšenci (hlavně kluci) hrnuli do bahna a soutěžili o to, kdo první chytí rybu. Heslo „jdeme na to“ bylo klíčovým pro všechny přítomné.

Lovilo se od devíti přibližně do půl desáté, ale úlovky stály opravdu za to. Bylo vyloveno 55 velkých kaprů, pod vodou se dokonce skrývaly i dvě štiky, bělice a fura okounů. Každopádně na dně Košerandy panovala bojová nálada. Každý, kdo si dal tu práci a vlezl na dno do bahna, chtěl chytit co možná největší rybu. Špinavé a mokré oblečení v tu chvíli nikoho netrápilo, pohledy maminek však stály za to. Velmi populární se v tu chvíli stala věta: „To veme pračka“.

Po vylovení všech dostatečně velkých ryb se všichni lovci, ale i přihlížející diváci přesunuli do hospůdky U Simči, kde se vše probíralo (a kde většina z nich setrvala až do večera). Před dvanáctou hodinou byla pro všechny přítomné připravena dokonce i dršťková polévka. Tím to ale nekončilo. Po celé odpoledne se připravovaly nejrůznější jídla z ryb. Nazvala bych to – Ryba na 100 způsobů. Každý z těchto chodů byl výborný. Z odpoledne byl večer a všichni stále řešili výlov, co se povedlo a jak se to příště musí vylepšit.

Rozhodně se tento den stal velkým zpestřením všedního víkendu. Myslím si, že všem přítomným se tato akce líbila, o zábavu zde nebyla nouze. Navíc každý, kdo se na výlov přišel podívat, byl obdarován nějakou tou rybkou. S klidným svědomím mohu říct, že se sobotní výlov opravdu vydařil a počasí nám akci nenarušilo ani nezkazilo. Co víc si přát?

Karolína Černá

Fotbalisté jsou v tabulce druhí

Po prvním a zároveň také posledním zápase, o kterém jsem Vás informovala, si naši hráči udrželi dobré výsledky a nyní jsou na druhém místě v tabulce.

Za druhým zápasem jsme se vydali až do Strážova, kde se tentokrát moc fanoušků nesešlo především kvůli velké dálce. Po devadesáti minutách byl stav stále 0:0, a tak došlo na penalty. Tentokrát nám štěstí nepřálo, když vstřelu neproměnil Kája Bouše. Na penalty jsme tedy prohráli 4:5, nicméně přivést si jeden bod zvenčí je stále dobré.

Třetí kolo se konalo na domácím hřišti s úplně novým soupeřem Košutkou Plzeň. Tomuto zápasu štěstí nepřálo a hned na začátku došlo ke zranění našeho brankáře Karla Dražana, který si nešťastnou náhodou roztrhl lýtko a musel být odvezen do nemocnice. Zbytek zápasu odchytil Pavel Panýrek, který překvapil nejenom fanoušky, kteří mu z počátku nedůvěřovali, ale myslím, že i samotné trenéry. Pavel nás dovedl k výsledku 2:2, což opět znamenalo penalty. Tentokrát se fanouškům tajil dech při prvním kopu na naši bránu, ale Pavel zachoval klid a míč s velkou jistotou zachytil. Tribuna málem nevydržela nápor takového vzrušení a všichni čekali, co bude dál. Nakonec se štěstí přece jenom usmálo na soupeře a na penalty jsme prohráli 7:8 a opět jsme odcházeli s jedním bodem.

Příští zápas se konal opět na domácím hřišti. Tentokrát nás přijeli navštívit soupeři ze Spáleného Poříčí, se kterými nemáme zrovna dobré zkušenosti. Fanoušků s sebou přivezli tolik, že tribuna praskala ve švech. Jejich podpora se však nevyplatila a naši vyhráli 2:0. O góly se zasloužil Eisman a Puškár. Navíc v bráně stále setrval Pavel Panýrek, kvůli Karlovo zranění. Výhrou se TJ Starý Smolivec posunul v tabulce výš a vše začalo vypadat nadějně.

Ani páté kolo nedopadlo pro soupeře dobře. Utkali jsme se s Horažďovicemi na jejich hřišti u plaveckého bazénu. Sotva rozhodčí pískl začátek hry, míče do brány jen padaly. Na hřiště se vrátil Kája Dražan, ale naopak

chyběl Standa Krejčík a Robert Brejcha. To ale našim trenérům vrásky nedělalo a sestavili hru tak, že Starý Smolivec nakonec vyhrál 5:3 a domů se vracel se třemi body. Po tomto zápase jsme se v tabulce umístili na druhém místě s celkovým počtem 11 bodů.

Co se týče Honzy Strejců, tak podle posledních informací ho zaměstnání natolik zatěžuje, že má za sezonu odehrané tři zápasy. Je škoda, že takový skvělý fotbalista přijde o možnost zahrát si fotbal.

V dalším kole se TJ Starý Smolivec utká s Blovicemi, které jsou v tabulce první, tak doufejme, že vše dopadne dobře a štěstí se nás nepustí.

Veronika Kubová

UPEČTE SI S NÁMI DORT

Smolivecký měsíčník slaví 50. čísel a tak si i vy můžete doma upéct na oslavu výborný dortík. Je skvělým dezertem pro milovníky sladkostí a vzbudí nadšení nejenom u dospělých, ale i u nejmenších.

Schwarzwaldský dortík

SUROVINY:

KORPUS= 100g čokolády na vaření, 75g másla, 6 vajec, 150g cukru krupice, 100g hladké mouky, 50g solamylu, 2 lžičky kypřicího prášku, 2 lžice kakaá.

SMETANOVÝ KRÉM= 500ml smetany ke šlehání, 4 lžice cukr moučka, 2 ztužovače šlehačky.

VIŠŇOVÁ NÁPLŇ= 1x zavařené višně cca 350g, 2 lžice cukr krupice, 1,5 lžice solamylu.

ZDOBENÍ: 400ML smetany ke šlehání, 2 lžice cukr moučka, 1x ztužovač.

POSTUP: čokoládu nalámeme a spolu s máslem rozpustíme ve vodní lázni. Z bílků připravíme tuhý sníh. Žloutky vyšleháme s cukrem do pěny a přidáme čokoládu s máslem. Mouku smícháme se solamylem, kypřicím práškem i kakaem a promícháme se žloutky. Zlehka vmícháme sníh. Formu vymažeme Herou a vysypeme hrubou moukou, vlijeme těsto a pečeme při 175 stupních cca 40 minut. Po vychladnutí prořízneme korpus na 3 plátky.

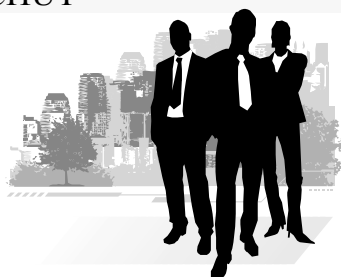
KRÉM= smetanu ušleháme s cukrem a ztužovačem do husta.

VIŠŇOVÁ NÁPLŇ= višně necháme okapat, sirup z višní doředíme vodou na 200ml (pokud máme 200ml, tak nic neředíme) Solamyl a cukr rozpustíme ve troše šťávy. Zbytek dáme vařit, až začne bublat, přidáme šťávu se solamylem a cukrem a povaříme.

DOKONČENÍ: první plát dortu pomazeme polovinou krému, poklademe višněmi (je lépe je vypeckovat) a polijeme zahuštěným višňovým sirupem. Přiklopíme druhým plát a postup opakujeme. Přiklopíme třetím plátem a po stranách i vrchu potřeme zdobením. Ozdobíme višněmi a nastrouhanou čokoládou. Necháme cca 2 hod v lednici vychladnout.

DOBROU CHUŤ

Veronika Kubová

Členové redakčního týmu:

Karolína Černá, Aneta Slavičková, Veronika Straková, Jiří Krejčík, Veronika Kubová, Michaela Nesvedová

Dobrý den.

Píši ohledně pomoci při propagaci brožury Obezřetnost se vyplácí, o níž jsem Vás včera telefonicky požádala.

Tuto brožuru vydala společnost Člověk v tísni díky podpoře Ministerstva vnitra a Plzeňského kraje a jejím smyslem je preventivně působit na širokou veřejnost, aby si zbytečně nepůjčovala, nezaplétala se se "šmejdy" a nedostávala se tak do zbytečných finančních problémů. Každá z kapitol je uvedena konkrétními příběhy našich klientů a pokračuje návody, jak se v dané situaci chovat/nechovat, aby se ještě více nezhoršovala a jak z ní hledat východisko.

V příloze tohoto novinové články a Vás z nich otisknout v tištěném článku příliš dlouhý, napište a potřeb. V příloze naleznete také brožuru pro případné doplnění. případně kdy byl článek otisknut.

mailu naleznete tři žádám, zda můžete jeden médiu Vaší obce. Pokud je my jej upravíme dle Vašich logo a náhled první stránky. Prosím o zpětnou informaci, zda a

Jak je ve člancích uvedeno, brožuru je možné stáhnout na internetu nebo by měla být zdarma k dispozici v každé obci Plzeňského kraje. Obce si ji mohou vyzvednout již nyní na Krajském úřadě Plzeňského kraje ve Škroupově ulici nebo na setkání obcí II. a III. typu konaném 14. října tamtéž.

Víme, že prostor ve Vašem médiu je omezený, proto si Vaší podpory velmi vážíme. Na jakékoliv další informace k projektu Vám rádi odpovíme.

Za společnost Člověk v tísni,

Mgr. Petra Šmídlová

Člověk v tísni, o.p.s. – pobočka Plzeň

Mikulášské nám. 17, 301 00 Plzeň

Mobil: 00420 777 782 085

Doteky řemesel se vrátily do Vrčeně

Po čtyřech letech se vrátily Doteky řemesel na „místo činu“. Do Vrčeně, kde se myšlenka netradiční řemeslné akce zrodila. Akce, která není pouhým jarmarkem, ale nechává návštěvníky dotknout se materiálu, vyzkoušet si řemeslo, být u věci. Tuhle zkušenost mohli návštěvníci akce konané poslední srpnovou nedělí nabýt například v kovářské, tesařské, hrnčářské, řezbářské, košíkářské, šperkařské, či svíčkařské dílně.

Letos se podařilo představit i skupinu řemesel, které potěšily především chuťové smysly. Chléb, sýry, medové perníčky a sušenky vznikaly přímo před zraky návštěvníků a pochopitelně byly i k ochutnání. Vařilo se mýdlo a zájemci mohli nechat o své tělo pečovat lazebníci a kadeřníka.

To vše se odehrávalo nejen na návsi, ve školních zahradách, na zahradě hostince a dalších veřejných prostranstvích, ale především přímo v dílnách vrčeňských umělců a

řemeslníků. Že berou Vrčenští Doteky řemesel za své dokazuje spolupráce dobrovolných hasičů, myslivců, spolků NA NÁVSI a Spolek Vrčen, místní základní i mateřská školy. A když k tomu připočteme pomoc obce, zapojení místních podnikatelů a MAS svatého Jana z Nepomuku, máme tu příjemnou akci, ze které si návštěvníci odnášejí nejen zážitky, ale také výsledky své práce v podobě vlastnoručně vytočeného hrnku, vykovaného hřebíku, vyřezané ozdoby, vyrobeného přírodního šperku, či košíčku, svíčky z včelího vosku, ale také ukázkové místní partnerství, které podporuje kulturní a spolkový život v obci i místní umělce a řemeslníky.

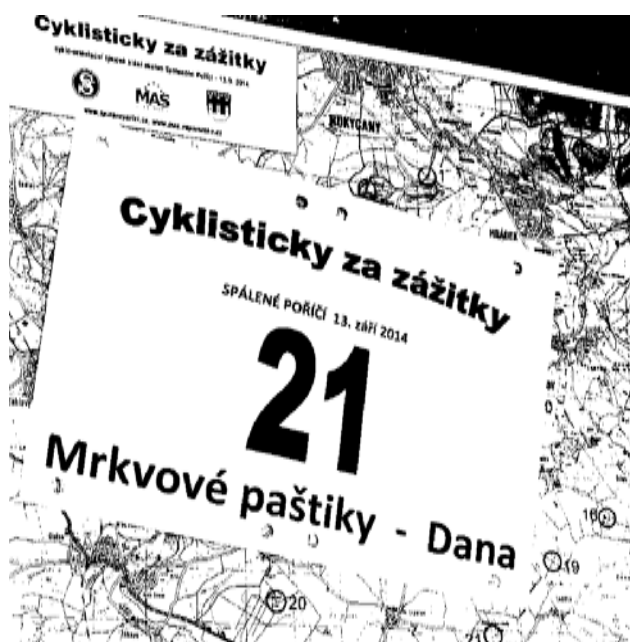
Děkujeme za spolupráci všem partnerům akce
Michl Arnošt, MAS svatého Jana z Nepomuku

Cyklisticky za zážitky ochutnává Spálenopoříčsko!

I v 5. ročníku cykloorientačního závodu týmů Cyklisticky za zážitky dostali pořadatelé svému předsevzetí a pozvali účastníky do nového, závodem zatím nedotčeného, prostoru. Ze Spáleného Poříčí se letos šlapalo na sever a své kontroly závodníci nacházeli třeba u zřícenin hradů Lopata a Homberk, či na nedávno otevřené vyhlídce Mariina skála a rozhledně Kotel. Rozmanitost a členitost krajiny si užívali při výjezdech na Kokšín, Maršál či již zmiňovaný Kotel, stejně jako při „brouzdání“, po nedávných deštích, vodou nasycených údolních trasách.

Bohatství regionu není dáno jen malebností krajiny, či hodnotami, které po sobě zachovali naši předci. Podílejí se na něm také lidé, kteří zde žijí a působí dnes. Také lidé, kteří své znalosti a dovednosti, um a úsilí zhmotňují v produkty. V produkty, které mají svoji originální podobu, svůj příběh, svého autora. Člověka, se kterým se každodenně setkáváme, aniž bychom možná tušili, že je to právě on, kdo se svojí činností také významně podílí na tvorbě bohatství našeho regionu. Čtrnáct takových lokálních producentů se letos stalo partnery závodu a tak závodníci mohli ochutnat nejen krásy přírody Spálenopoříčska, ale též jejich výtečné produkty. Ovoce a ovocné produkty z Alimexu Nezvěstice, Pavla Sedláčka, Pavla Čížka, Švejku restaurantu a Hotelu U Zeleného stromu, Michala Arnošta či obchodu U červeného kohouta, sýry Vladislavy Velíkové a Jany Peřinové, uzeniny Václava Silovského z Angusfarm Soběsuky, pečivo a cukroví Vlasty Jankovičové, Lenky Havelkové, Jany Smolové a Palety Lipnice a další přírodní produkty Jaroslava Slavíka a Aleny Gajduškové.

Loňské vítězství obhájili Kamil Koprnický a Václav Hlaváč z týmu plzeňská smršť, kteří v 5ti hodinovém limitu najezdili 92 kilometrů a posbírali 426 bodů. Na druhém místě

se umístil EXPLOSIW ve složení Václav Hulec a Jan Tříška s 380 body a na třetím místě MADISON ve složení s 340 body.

Kompletní výsledky, postupy vítězného týmu najdete na www.mas.nepomucko.cz v odkazu Cyklisticky za zážitky a fotografie na http://sokolspaleneporici.rajce.idnes.cz/Cyklisticky_za_zazitky_2014/

Michal Arnošt

Z Mikroregionu Nepomucko

Mikroregion Nepomucko pomáhá zachraňovat nejohroženější památky regionu

Mikroregion Nepomucko inicioval a zároveň v rámci svojí činnosti zpracoval ve spolupráci s obcí Klášter, Římskokatolickou farností Nepomuk a pracovníky památkové péče žádosti o dotace a odborné projekty záchrany na Ministerstvo kultury pro dvě v současné době nejvíce ohrožené – a zároveň spadající do první kategorie nejcennějších - památek regionu: opravu sala terreny (terasy v zahradě) na zámku Zelená Hora a také 2. etapu záchranných a restaurátorských prací na vzácných sochách Lazara Widemanna v Žinkovech.

Vlastní přístavba sala terreny, nacházející se dnes v havarijním stavu ve fázi zániku, je pozoruhodnou, v podstatě zahradní architekturu z poloviny 19. století. V současné době je nejohroženější částí komplexu Zelené Hory. Proto je záchrana opravou a rekonstrukcí nutná a neodkladná, je bezprostřední nebezpečí destrukce zřícením. Omítky, detaily profilací a výplně otvorů jsou již povětrností zničeny. Jsme rádi, že obec Klášter naši nabídku odborné spolupráce přijala a jedná se tak o první vlašťovku po pěti letech, která by výrazně rozhýbala opravy zámeckého areálu.

O sochách v Žinkovech toho bylo již napsáno mnoho. Díky vynikající spolupráci s nepomuckou farností a ochotou P. Slávka Holého byl nejcennější barokní soubor na jih od Plzně díky dotaci z MAS sv. Jana z Nepomuku zachráněn pět minut po dvanácté od své zkázy, ale vyhráno zdaleka nemá. Dvě sochy a pět váz nadále zůstávají na ohradní zdi kostela a navazující restaurátorské práce jsou nezbytné k záchraně – a ideálně také obnově - tohoto neskutečně vzácného klenotu.

Význam památek podtrhuje i skutečnost, že zde proběhnou hlavní body programu Plzně, coby Evropského hlavního města kultury 2015. Na Zelené Hoře dokonce zahájení hlavního festivalu 9 týdnů baroka pro celý Plzeňský kraj. Nyní nezbyvá než držet oběma památkám palce. Jejich ztráta by znamenala pro náš kraj nedozírnou ztrátu, která by celý region ochudila o to nejcennější, co tu dnes máme.

*Pavel Motejzík,
Mikroregion Nepomucko*

Z MAS sv. Jana z Nepomuku Nepomuk navštívili filmaři

Popravdě, nebyl to běžný profesionální filmový štáb, jako ho běžně známe, ale přesto: v týdnu od 11. - 15. 8. 2014 vznikly v Nepomuku celkem 2 krátké animované filmy, které pod vedením lektorek z plzeňské Animánie vytvořily děti z regionu. Stalo se tak díky projektu spolupráce Místních akčních skupin svatého Jana z Nepomuku, Aktivios a Radbuza a jejich projektu „Otevíráme poklady venkova“, podpořeném z Programu venkova ČR a zaměřeném v první řadě na budování regionálních minimuzeí, ale k tomu navíc obohaceném o spoustu podobně krásných myšlenek.

Během týdne měly děti možnost navštívit expozici na Zelenohorské poště, poznat blíže práci pana starosty Václava Kováře, nepomucké muzeum, běžně nepřístupný kostel sv. Jakuba v Nepomuku nebo zámek Zelená Hora, kde vznikala velká část záběrů. Prostory „štábu“ a asistenční lektorky ochotně poskytlo také Centrum volnočasových aktivit Fénix Nepomuk. Všem těm se sluší poděkovat.

Samotné filmy zachycují a prezentují zdejší kraj, jsou o to obdivuhodnější, že vznikaly dětmi ve věku 7 - 14 let. Když si představíme, že pro vteřinu animovaného filmu je potřeba vytvořit 12 fotografických snímků, je úsilí opravdu veliké, ale i proto je výsledek velmi povedený.

V jednotlivých scénách se setkáme s místní pověstí o jeptišce Marii Dominice z Martinic, svatovojtěšskou legendou či svatým Janem Nepomuckým. Víte, co se děje na Zelené Hoře v době, když se setmí a hodiny na zámecké věži se začnou točit proti svému směru? Stačí se jen pohodlně usadit, vzít si do ruky popcorn a vychutnat si filmy, které jsou originální a vznikly přímo u nás. Najdete je spolu s více fotografiemi na www.mas.nepomucko.cz.

Regionální filmy vznikly také ve dvou partnerských Místních akčních skupinách a nemáte-li doma připojení na internet, nezoufejte, jejich veřejné promítání proběhne nejen na podzimním Juniorfestu, ale také v pátek 17. října 2014 od 18:00 hodin v Městském muzeu v Nepomuku.

Pavel Motejzík

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí